

SYTUACJA STRATEGICZNA POLSKI

Według rosyjskich strategów Polska jest w pełni zależna od „układu amerykańskiego” i jest niezdolna do samodzielnego działania. Dalekosiężnie, Polska ma dla nich nie stanowić żadnego ośrodka decyzyjnego lub nawet rozpuścić się w innych strukturach.

Wielkim sukcesem Polski, w ostatnich trzydziestu latach, było wejście w struktur NATO i EU, co dało Polsce nieznaną w przeszłości korzyść modernizacyjną (w większości już skonsumowaną) i stan wysokiego bezpieczeństwa narodowego, lecz równocześnie spowodowało uśpienie lub nawet zanik myślenia strategicznego elit politycznych i decyzyjnych w Polsce.

Wydaje się, że symbolicznie:

- połowa elit politycznych i połowa społeczeństwa polskiego wyznaje nieśmiertelność i prymat pełnej niepodległości Państwa Polskiego i opiera utrzymanie tego stanu na bezkrytycznym zakotwiczeniu w Stanach Zjednoczonych, jako gwaranta tej idei (OPCJA ATLANTYCKA)

- druga połowa elit politycznych i druga połowa społeczeństwa akceptuje stopniowe rezygnowanie Polski z suwerenności Państwowej w zamian za dalszą modernizację i zapewnienie bezpieczeństwa narodowego (OPCJA EUROPEJSKA)

Wydaje się też, że obie opcje, w swojej czystej postaci nie zapewnią Polsce ani dalszej modernizacji, ani bezpieczeństwa.

1. OPCJA ATLANTYCKA – Z powodów oczywistych, opcja ta ma niewielki potencjał modernizacyjny, a w dziedzinie zapewnienia Polsce bezpieczeństwa zaczyna być praktycznie nieaktualna, a jej nieaktualność będzie narastać w czasie, z możliwością jej raptownej zapaści, w przypadku zdarzeń, które skokowo obniżą Amerykańską wiarygodność, w światowym układzie sił.
2. OPCJA EUROPEJSKA – Obecnie zapewnia ciągle znaczne możliwości modernizacyjne, ale nie posiada praktycznie żadnej siły sprawczej w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego. Ponadto w przypadku opcji europejskiej istnieją dwa scenariusze, przy czym oba są dla Polski niebezpieczne:
 - 2.1. Scenariusz pierwszy – EU przekształca się w federację i buduje realny ośrodek mocarstwowej siły (ze stricte europejską armią, włącznie) - W tym scenariuszu, są znowu dwie opcje:
 - 2.1.1. opcja pierwsza to pozostanie Polski poza tym tworem, co grozi jej marginalizacją lub unicestwieniem.
 - 2.1.2. w opcji drugiej zaś Polska staje się częścią Federalnej Europy, ale zostaje w niej ustawiona znacznie poniżej swojego realnego potencjału i zmuszana jest do akceptowania dyktatu ekonomicznego i obcych wzorców społecznych, co w zestawieniu z unikalnymi aspiracjami narodu Polskiego, doprowadzi do konfliktu z centralą Federacji i destrukcyjny rozwój, co doprowadzi do sytuacji z poprzedniego punktu.
 - 2.2. Scenariusz drugi – Rozpad obecnej UE – Spowoduje osłabienie impulsu modernizacyjnego dla Polski i całkowitą utratę bezpieczeństwa narodowego w chaosie Europy po-unijnej .

WNIOSKI:

Po krótkim, najlepszym w swoich dziejach okresie, Polska znajduje obecnie w zwrotnym punkcie swojej historii. Zabory, okupacja i komunizm nie odebrały narodowi Polskiemu pamięci swojej historycznej potęgi, ani aspiracji narodowych, przerwały za to, na okres całej nowoczesnej historii Europy, budowanie i utrzymywanie kultury strategicznej, a przede wszystkim kilkakrotnie fizycznie wyeliminowały polskie elity. Od roku 1990, Polska zyskała 30 lat modernizacji i straciła 30 lat budowania kultury strategicznej, własnych i niezależnych wpływów i realnych narzędzi do balansowania swojego otoczenia w wielobiegunowym świecie.

Szybka zmiana myślenia elit i w związku z tym szybkie nadrobienie straconego czasu, wydają się niemożliwe. Każdy z powyższych scenariuszy, co prawda w różnym stopniu, daje Polsce dalsze postępy modernizacyjne, ale każdy z nich niesie zagrożenie, z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa i sprawczości Polski, stosownej do jej potencjału i aspiracji Polaków.

Dlatego potrzebna jest natychmiastowa i absolutnie nieprzeciętna mobilizacja polskich elit politycznych w celu wypracowania nowej strategii dla państwa polskiego, która będzie realizowana długofalowo i ponad podziałami wewnętrznymi.

Niezbędne jest wytyczenie nowej, wielokierunkowej strategii dla Polski oraz głębokie zmiany w strukturach państwa, materiale urzędniczym, w służbach wywiadowczych i w dyplomacji, które dopiero wynikowo pozwolą na zbudowanie adekwatnych do nowej strategii, sił odporności państwa, jak i sił projektujących siłę państwa na zewnątrz, czyli zupełnie nowego typu polskich sił zbrojnych, znacznie różnych i znacznie mocniejszych, niż dzisiejsze.

Podsumowując, sytuacja jest przełomowa i groźna, gdyż możemy nie tylko tracić pęd modernizacyjny, który zapchnie nas na margines, możemy nie tylko utracić narodowe bezpieczeństwo, ale możemy – pozornie zachowując w jakimś stopniu dwa poprzednie – na tyle stracić sprawczość Polski i rozminąć się z potencjałem i aspiracjami narodu, że to ten element doprowadzi do samo-destrukcyjnych zachowań Polaków i utraty dotychczasowych osiągnięć lub nawet, w skrajnym przypadku, zagrożenia polskiej państwowości.

Do roboty!